

Se mig!

Jesus ser alla människor, även den lilla och utstötta människan. Sakaïos var en sådan person i Bibeln. För att få se Jesus bättre hoppade han upp i ett träd. Aldrig trodde han att Jesus skulle bry sig om honom. Men när Jesus gick förbi, stannade han och såg upp mot honom och sa,
- Skynda dig ner Sackaios, idag skall jag gästa ditt hem. Han skyndade sig ner och tog emot Jesus med glädje. Jesus sa till honom,
- Idag har räddningen nått detta hus. Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det. (Luk.19:1-10)

Jesus identifierar sig med de som inte blir sedda. När Josef och Maria letade efter ett ställe, där Maria kunde föda, var de ingen som såg dem eller ville hjälpa dem. Han förstår vad det innebär att inte vara sedd och att vara hemlös.

Detta möter jag ständigt bland mina gäster på Café Trappanér, ett café för hemlösa. De har vuxit upp i hem där de inte blivit sedda och älskade för sin egen skull. Gatan blir tillslut deras enda tillflyktsort. Där blir de accepterade av likasinnade. En av våra gäster, vi kan kalla henne Malin, växte upp i ett hem där pappan var alkoholist och mamman arbetsnarkoman. Hon hade inte tid med Malin, utan det blev pappan som fick ta hand om henne. När äktenskapet föll samman ville egentligen Malin bo hos sin pappa. Men det blev ändå mamman som tog hand om henne. Malin fick aldrig någon kontakt med sin mamma, så vid fjorton års ålder rymde hon hemifrån. Hon fick då flytta till pappan, men eftersom han var inne i ett aktivt missbruk fungerade det inte länge. Under denna tid blev Malins mamma förälskad i en annan kvinna och flyttade ihop med henne. Malin fick komma och bo hos dem.

Detta blev droppen för Malin. Nu skulle hon konkurrera om sin mammas uppmärksamhet med en annan kvinna. Malin hamnade snabbt i värstinggängen och bestämde sig för att knarka ihjäl sig. Kanske att mamma skulle se henne då. Efter ett beväpnat rån blev Malin tvångsplacerad på en Ungdomsvårdsskola. Åren därefter följdes av intensivt knarkande, flera självmordsförsök och prostitution. När Malin var tjugosju år blev hon gravid och slutade med droger tvärt. Nu först fick hon kontakt med sin mamma som stöttade henne i förväntan att bli mamma själv. Men när lilla Robert föddes var det svårt för Malin att lita på sig själv som mamma. Efter en månad fick hon ett återfall och pojken blev omhändertagen av myndigheterna, och senare av Malins mamma.

Periodvis höll hon sig drogfri för Roberts skull, men hon orkade inte. Malin tappade fotfästet och livsgnistan. Vid ytterligare ett självmordsförsök via överdosering, hade Malin en "nära döden" upplevelse. Hon såg sig själv utanför sin kropp och svävade på små rosa moln. När hon kom till en stor port sa någon: "Din tid är inte inne än." Så föll hon tillbaka in i sin kropp, med ett hastigt uppvaknade. Malin upplevde som hon hade knackat på himlens dörr, men inte blivit insläppt. Detta gjorde henne nyfiken på att ta reda på vem denne Gud var.

När Malin kom till oss på Trappanér var hon i mycket dåligt skick, utmärglad och frusen. En av våra anställda erbjöd henne att flytta hem till sig. Hon klamrade sig fast vid denna trygga modersgestalt och blev helt tagen av den kärlek hon fick uppleva av oss. Efter två veckor tog Malin emot Jesus. När hon blev utmanad att döpa sig sa hon,
- Mitt liv har varit en labyrinth, men nu har jag hittat hem. Min själ är sargad och ihoplappad. Jag har ännu inte sålt den till någon, men nu vill jag ge min själ till Jesus helt och hållet.
Det som var förlorat blev räddat när Jesus såg henne. Hon lyser nu som en fackla och längtar efter att ta upp kontakten med sin son.

